

Ђоакино Росини ће свакако остати најпознатији по својим оперским остварењима. Њихову дуговечност на музичким сценама предвидео је, још 1822. године, педесетједногодишњи Лудвиг ван Бетовен, рекавши Росинију после премијере Севилског беберина: „Ваша ће оперска дела трајати колико буде трајала италијанска опера“. Чак и годинама касније, када се Росини одрекао компоновања, његове опере, које су му донеле вечну славу, нису могле бити споменуте, а да се не помене и Стабат матер, јединствено дело у опусу овог ствараоца, које је по снази експресије и драмског интернитета често поређено са операма.

И данас, скоро 200 године после настанка, диригенти полемишу како треба интерпретирати Стабат матер. Да ли у њему треба тражити својеврсни доживљај композиторове духовности, или га посматрати у контексту његовог односа према гласу, да ли акценат ставити на драматургију садржаја или пронаћи неки нови, савремени модел извођења – само су нека од питања која се најчешће постављају. А можда је најбољи пут до успеха „рецепт“ који је дао један од најчувенијих диригената данашњице, Рикардо Мути, који је рекао: „Прво, требају вам паметни певачи, а онда вам је потребан оркестар који разуме дубоку озбиљност Росинијеве музике. Ако то имате – успех је загарантован!“